

СЕРДЕЧНА ТЕПЛОТА

Коли говорять про тепло, що є у серці,
То різний зміст вкладають в ці слова,
Не різнобарвний одночасно, як в веселці,
А як бальзам, щоб ранам заживать.

Енергію свою по тілу кров розносить,
А та теплом нас може відігріть,
Коли душа тепла для себе в серця просить
Його зуміє лиш добро створить.

Довічно цей мотор в людині кров качає,
То тіло він, то душу зігрива,
Щоразу наше серце точно визначає,
Де холодно, за те і вболіва.

Всьому завжди енергія першооснова,
Для неї джерело одне із двох,
Потреба є матеріальна і шлункова,
А є духовна, що дарує Бог.

Що важливіш, не варто навіть сперечатись,
Бо серце для життя локомотив,
І це постійно треба на увазі мати,
Йому у нас нема альтернатив.

Сердечну дружбу серцем завжди відчуваєш,

Вона завжди усім добро несла,
Але коли сердечності між нас немає,
То спересердя зроблене □ від зла.

Сердечну теплоту потрібно зберігати,
Але і економити не слід,
І завжди вміти щедро роздавати
Щоб джерело було багато літ.

Дата написання вірша: 2020-11-27